

[Finansministeren]

stemandssystemet, samt i, at opsatte pensioner kan udbetales fra det 60. år ved udtræden af arbejdsmarkedet.

Der skabtes samtidig hjemmel for, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet kan bestemme, at en fratrædende tjenestemand i stedet for opsat pension kan få en fratrædelsesgodtgørelse, som skal anvendes som indbetaling til en pensionsordning, der kan godkendes af finansministeren, og som ikke senere kan tilbagekøbes uden finansministerens samtykke.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at den pensionsordning, der tegnes for en eventuel fratrædelsesgodtgørelse, skal sikre ret til løbende ydelser i form af alders- og invalidepension, ægtefælle- og børnepension. Bestemmelsen er tænkt anvendt i tilfælde, hvor fratrædelsesgodtgørelse vil virke mere mobilitetsfremmende end opsat pension, f.eks. ved overgang til overenskomstansættelse inden for det offentlige, hvortil er knyttet en pensionsordning.

Forud for den nævnte lovændring blev opsatte pensioner ikke reguleret i tidsrummet fra fratrædelsen til udbetalingen, hvilket betød en værdiforringelse, der var en hindring for tjenestemænds mobilitet og tilbøjelighed til at søge stillinger uden for tjenestemandssystemet. Denne hindring er nu fjernet i og med, at opsatte pensioner med virkning fra 1. april 1986 reguleres svarende til de generelle forhøjelser af tjenestemandslønninger, og det betyder, at tjenestemænd, der fratræder med mere end 3 års pensionsalder, vil have et opsat pensionskrav, der som nævnt følger lønudviklingen.

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om beregningsforudsætninger for en eventuel fratrædelsesgodtgørelse for tiden vurderes i Finansministeriet i sammenhæng med de pågående overvejelser om arbejdsmarkedspension. Når bearbejdelsen i ministeriet er tilendebragt, skal beregningsforudsætninger m.v. drøftes med tjenestemandspensionsmyndigheder på det kommunale område m.fl., hvorefter forslaget vil skulle drøftes med tjenestemandsgesamtorganisationerne inden forelæggelse i Lønningsrådet.

Spm. nr. S 118

Til trafik- og kommunikationsministeren (27/10 88) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren oplyse begrundelsen for, at man som abonnent hos KTAS skal betale en grundafgift på 6,40 kr., hver gang man foretager et opkald til nummeroplysningen?«

Begrundelse

Spørgeren finder, at der gennem denne grundafgift pålægges abonnenterne en ekstra udgift – i forvejen har KTAS nogle af de højeste takster i Europa – som ikke forekommer ved opkald foretaget fra en telefonautomat.

Det kan da ikke være ministerens mening, at unge som gamle abonnenter skal gå på gaden for at spare penge, når de skal have en oplysning fra KTAS.

KTAS' grundafgift er desuden steget for ganske nylig med ca. 50 pct.

Svar (3/11 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

KTAS har i anledning af spørgsmålet oplyst følgende, hvortil jeg tillader mig at henvise:

»Der er for nummeroplysningstjenesten tilrettelagt en prispolitik, som skal sikre, at alle de kunder, der anvender nummeroplysningen, også kommer til at betale de faktiske omkostninger, der er forbundet med driften af denne tjeneste. Herved sikres det, at kunder, som ikke har behov for at foretage forespørgsler til nummeroplysningen, også slipper for at betale for denne omkostningskrævende tjeneste.

Til trods for, at der igennem de senere år er gennemført en betydelig rationalisering af området, har det været nødvendigt at foretage justeringer af prisen for at sikre balance mellem omkostninger og indtjening. Denne udvikling har fundet sted både for KTAS' nummeroplysningstjeneste og for nummeroplysningen hos de øvrige televirksomheder i Danmark.

Taksten er baseret på, at hvert opkald koster 6,40 kr., hvortil kommer en løbende tidsafhængig afgift på 64,9 øre pr. minut, begge beløb inkl. moms. Disse priser dækker knap de faktiske omkostninger ved at etablere en 24 timers nummeroplysningstjeneste, der også er åben for forespørgsler på søn- og helligdage. Prisforhøjelserne de senere år skal ses som udtryk for bestræbelserne på at sikre balance på området.